

Ahmet Yesevi İle Hasbihal 1

— kul mehmet · 17 Aralık 2013

DİVANI HİKMET YAZARI BÜYÜK VELİ
AHMET YESEVİ İLE HASBİHAL-1-
Bismillah deyip geçtim kitabın başına
Divan-ı Hikmet beyanı okumaya başladım
Büyük veli din dostu
Babanın vefatıyla Buhara'ya gitti.
Orada Ehli Sünnet âlimlerinden
Yusuf Hamedaniye bağlandı ve manevi ilimleri tahsil etti.
İnsanlara doğru yolu göstermek için ondan icazet (diploma) aldı.
Ahmet Yesevi Hazretleri yetiştirdiği talebelerinin
Her birini bir memlekete göndermek suretiyle
İslamiyet'in doğru olarak öğretilip yayılmasını sağladı
Onun bu şekilde gönderdiği talebelerinden
Bir kısmı da Anadolu'ya geldiler.
Bu vesileyle onun yolu Anadolu'da yayılıp tanındı.
Anadolu'nun Müslüman Türklere yurt olması,
Onun manevi işaretiyle hazırlandı.
Talebelerinin gayretiyle Anadolu ebediyen Türk yurdu oldu

Bekledim sofada gelmesini canım sıkılınca aldım elime
Divan-ı hikmeti Bismillah deyip geçtim kitabın başına
Divan-ı Hikmet beyanı okumaya başladım
Hem okuyup hem düşünüyordum sesli sesli
Talep edilen inci cevherleri aldım işte ben
Riyazeti(terbiyeyi) sıkı çekip kinleri yuttum ben
Üstadım Divan hikmetinize naçizane katıldım işte ben

Üstadım dediğiniz gibi sevgi ile ikinci defteri açtım ben
Aldım sevgi dolu sözlerinizi gönlüme
Canı cana bağlayıp yol eyledim ömrüme
Garip, yetim, fakirlerin gönlünü okşadım ömrümde

Gönül kırmadım gönlü kırıklardan da kaçtım işte sizin gibi şimdi ben
Nerde görsen gönlü kırık, merhem oldum elimden geldiğince ben
Öyle mazlum yolda kaldı ise, yoldaşı oldum bildiğimce söylediğinizce

Mahşer günü Kuran ile Resul ile olmak için taşıdım yüreğimde yakın olmak için bildiğimce
Benlik çirkinliğinde işte şimdi kaçtım okuduğum anladığımca şimdi ben

Garip, fakir, yetimleri Resul sordu her daim gönlünde dilinde
O gece Miraç'a çıkıp Hak cemalini gördü yüce Allah'ın iznince
Geri gelip indiğinde fakirlerin halini sordu bulabildiğince
Gariplerin izini arayıp indim gönüllere üstadım ben şimdi sevebildiğimce

Ümmet olduk, gariplere uyardık Resul Kuran uyarınca olduk yol
Ayete ve hadisi duyar olduk bir olduk tek bir kol
Rızık nasip varsa gelir dedik her ne verir ise Rahman, tok gözlü olduk
Tok gözlü olduk Allah Resul uyarınca iman eden olduk coştuk

Medine'ye Resul'e varamadık gül kokusun koklayamadık
Varmayınca olmadık garip sünnetinde gül kokusunu aradık
Gariplikte sıkıntı çekip oldu sevgili Resul, sevmekten usanmadık
Cefa çekip Yaradan'a oldu yakın bizde olur inşallah Rahmana Resule yakın
Garip olup menzillerden
Allah Resul aşkı sevgi sözlerinizce insanları sevdim ben bakın ama yol olmadık

Dediniz akıllı isen, gariplerin gönlünü avla,
avlamaya çalıştık beceremedik
Mustafa (S.A.V.) gibi ili gezip yetim ara dediniz,
arayıp da gönüllerde bulduk hoş olduk,
dertlerimize derman olamadık perişan kaldık yollarda
Dünyaya tapan soysuzlardan yüzünü çevir dedi Resul ve siz,
yüz çevirdik mutlu olduk
Yüz çevirerek derya olup taştım ben işte dediniz,
bizler derya değil ova olamadık solduk
Bende Resul ile sizin ile uzaklara olsa da tanıştık
gönülde yol olmak için geldim

Aşk kapısını Mevla'm açınca bana değdi dediniz,
bizde kabul ettik ama yanamadık
Toprak eyleyip "Hazır ol!" deyip boynumu eğdim dediniz
bizde secde eğdik boyun ulaşamadık yolda kalanlara sizler gibi,
kaldık yolda olduk koyun
Yağmur gibi melâmetin(kötülük) oku değdi dediniz,
uzak kaldık önüne geçemedik üzüldük

Ok saplanıp yürek, bağrımı deştim ben işte dediniz,
Gönlünüm katı, dilim acı, özüm zalim değildi dediniz,
biliriz Allah Kuran Resul aşkınızı
Kur'an okuyup amel kılmıyor sahte âlim dediniz güzeldi
Garip canımı harcayayım, yoktur malım;
dediniz gönülden verdiniz özeldi
Lakin bizler kasalarda saklıyoruz yok etmesi için bizleri
Haktan korkup ateşe düşmeden piştim ben işte dediniz,
Gönüller de gezdiniz
Bizler karşı komşudan habersiz

Altmış üçe yaşım ulaştı, geçtim gafil; dediniz, bizde hep gezdik gafil
Hak emrini sıkı tutmadım, kendim cahil; kalmadım dediniz
Oruç, namaz kazaya bırakmayıp oldum ergin;(kemale erme) dediniz
Kötüyü izleyip iyilerden geçtim ben işte dediniz, gönlümüze muhabbetler ektiniz
Siz gittik den sonra asırlar geçti
Güllük güllistanlık olan yerler gönüller harabeye döndü
Sizler gibi zalimin karşısında kükreyen yok
Filistin mescidi aksa garip kimsesiz kaldı
Mısır Suriye karıştı insanlar perişan uçurumlara daldı
Bangladeş'te kardeşimiz Abdul kadir mollayı astılar
Bize 'kulluk et' dediler ben de 'asın' dedim dedi kıstılar sesini
Aslında sesleri kısılan asılan bizleriz
Halimiz perişan
Uzun zaman sonra başımı kitapta kaldırdım
Gözlerimde yaşlar
Karşımda Ahmet Yesevi üstadımız büyük veli
Bana bakıyordu
Onunda gözlerinde yaşlar süzülüyordu
Yüreğinde benim gibi kan akıyordu
Kalktım eline sarıldım öptüm doyasıya
Gül Resul kokuyordu
Sarıldım kokladım
Kokladım sarıldım
Ötelerde gelememenin ıstırabını yaşıyordu
Duyduğu hüznün yüzünden belli idi

Ahmet Yesevi, ilk Türk-İslâm mutasavvıfı- Divanı hikmete kendimce katılım-Eksiklerim varsa hata

bendedir yanlış anlaşılmasın.

Mehmet Alu

Kaynak: <http://divanihikmet.net/hikmet1.html>